

§ 7.

Fra ovennævnte Forbud undtages:

- a) Gjengivelsen af Kunstværker, som ere opstillede paa offentlige Pladse eller af Bygningens Ydersider eller de derpaa anbragte kunstneriske Prydelser.
- b) Benyttelse af kunstneriske Arbejder til Monstre for de af Haandværkere eller Fabrikanter forarbejdede Brugs-gjenstande eller til disses Udsmykning.
- c) Kunstværkers Gjengivelse som Illustrationer i trykte Bøger og Blade, eller i Samlinger af Afbildninger, der nærmest ere bestemte til praktisk Brug, saasom til Fortegninger.

§ 8.

Den som ulovligen har eftergjort (§ 1, 2 og 3) eller benyttet (§ 4) en Andens Kunstværk, skal bøde fra 20 til 500 Rd. og desuden give den Forurettede fuldstændig Erstatning for den ham derved forvoldte Skade. Bestaaer Eftergjørelsen i Kobberstik, Steentryk, Træsnit, Photographie, Afstøbning eller deslige, skulle Former, Plader og andet udelukkende til denne Efterligning brugbart Materiale, og samtlige her i Riget forefundne, til Salg bestemte Ex-

emplarer confiskeres til Fordeel for den Forurettede. Samme Straf og Erstatningspligt paa-hviler den, som her i Kongeriget til Salg har indført en andetsteds, efter nærværende Lov uberettiget forfærdiget Efterligning.

Paa lige Maade ansees Forhandleren, naar Eftergjørelsens Ulovlighed har været ham vittelig.

§ 9.

Søgemaal for Overtrædelse af denne Lov kan kun anlægges af den derved Forurettede, hvadenten dette er Kunstneren selv eller hans Efterladte eller den, til hvem han eller de have overdraget deres Ret.

§ 10.

Nærværende Lovs Bestemmelser kunne under Forudsætning af Gjensidighed ved Rgl. Anordning ganske eller deelviis gjøres anvendelige paa de andetsteds udførte eller udgivne Kunstarbejder.

§ 11.

Forordningen af 13de December 1837, indeholdende Forbud mod Eftergjørelse af Kunstarbejder, ophæves.

Motiver til foranstaaende Lovudkast:

Det har alt længe været erkjendt, ligesom det oftere er blevet udtalt, at den Beskyttelse, som Forordningen af 13de December 1837 yder mod Eftergjørelse af Kunstarbejder, ikke efter Kunstens nuværende Standpunkt er tilstrækkelig. Det er i saa Henseende navnlig gjort gjældende, at en af de Forudsætninger, hvorfra bemeldte Forordning maa antages at gaae ud, nemlig den, at ved alle Gjengivelser af Kunstværker, undtagen ved Afstøbninger, maa den, der gjengiver Kunstværket, have en saa stor Kunstfærdighed, anvende saamegen Flid og Talent, at han selv maa betragtes som Kunstner, ikke længere er gyldig, efterat man ved Hjælp af Photographi og Daguerreotypi og paa anden Maade ad reent mechanisk Veie uden nogen

Kunstnerdygtighed og i kort Tid kan mangfoldiggjøre et Kunstværk. Da derhos den tidligere bestaaende Lovgivning om Eftertryk af litteraire Værker, til hvilken Forordningen af 13de December 1837 slutter sig, nu er bleven væsentligt forandret ved Lov af 29de December 1857, har Ministeriet heri maattet see en forøget Opfordring til at bringe under Overveielse, om der ikke maatte være Grund, til at lade en mere fyldestgjørende Beskyttelse blive Kunstarbejder tildeel.

Efterat man i denne Anledning havde indledet Brevveksling med Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, og Samme efter en af Indenrigsministeriet gjort Hensigting havde givet det Kongelige Academi for de skønne Kunst-